

Pesti íké

Ára 70 fillér

FŐSZERKESZTŐ GÁL GYÖRGY

II. évf. 37. szám

ŐSZI NAGYTAKARÍTÁS ELŐTT

1. Révai József, 2. Horváth Márton, 3. Haraszi Sándor, 4. Gábor Andor, 5. Darvas Szilárd, 6. Száva István, 7. Erdődy János, 8. Gergely István, 9. Révész Mihály, 10. Antalfi Gyula, 11. Csorogy Viktor, 12. Darvas József, 13. Hegedűs Gyula, 14. Zsolt Béla, 15. Supka Géza, 16. Illés Béla, 17. Dr. Vászárhegyi Ferenc, 18. Boldizsár Iván, 19. Bodó Béla, 20. Lestyán Sándor, 21. Lázár Miklós, 22. Bálint Imre, 23. Szirmai Rezső, 24. Gál György (Függ. Magyarország), 25. Gál György (Pesti íké), 26. Király Dezső, 27. Felkai Ferenc, 28. Bónyi Adorján.

— Mit szólnak szerkesztő urak ehhez a szobához? Én szeretem a felfordulást.

— Akkor nem fog ártani, ha felfordul.

Pesti író

1947 szept. 13. 42. szám

Felolós szerkesztő: GAL GYÖRGY

Felolós kiadó: SOMOGYI DEZSŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal: V. Bacsy-Zsilinszky-út 34.

Telefon: 129-642 és 126-595.

Fiókkiadóhivatal: VI. Nagyvező-ú. 26. II.

Telefon: 124-874.

Kéziratokat rajzokat nem örvényünk meg és nem adunk vissza. Terjesztő: Globus hírlap- és könyvtérjesztő vállalat. Budapest, VI. Nagyvező-ú. 28. Nyomatott a Hunyadi Hírlapnyomda R. T. Budapest, V. Bacsy-Zsilinszky-út 34. Környezetben Felolós: Dr. Bródy László

Büromögö Gönörör Kalandjai

AZ ŐSZI VÁSÁRON

Büromögö úr a Vásáron Látogatott a szemébe: Gobbli Hilda próbát éppen Új ruhát új szerepéhez.

Babanyecz, a Csóányvezér Az örömlőt szinte zavart, Mert sikerült venni neki A Vásáron néhány Magyar.

Egyik pavillonban D. úr Két csodó lányt is látott, Egyik parti-úrut árult, A másik jobb partit várt ott.

Látta Pfeiffer-t és Zsedényit, Aminél egymásba karakáltak, Na, szólt D. úr, egymással itt Ezek jól bevásároltak.

Nem jó a renoméja

— Esküöm előtt kondíciójavító kúrát szeretnék venni, ha most el tetszik engedni, nem kerülöm többé a munkáit! — Ugyan, kérem, tudom én, hogy a kúra után is állandóan légni fog.

HOL VAN AZ ANYÁR

Folyik a készülődés a színház színpadára. A nyári darabok már nagyon a végét járják. Az egyik színház irodájának ajtaján a következő tábla díszelg:

A mai előadásra minden szabadjegy elkelt

Választási szövetség

— Hová viszed ezt a szép virágot? — A barátomnak. — Biztosan nagyon örül majd nekl. — Nem hiszem, a temető-sére megyek.

S. O. S. — Mami gyere gyorsan, eltört a létra. — Szólj az apdnak! — Ó már tud al...

Ez a hazárdjáték!

Az újdonsült ellenzéki pártok legújabbja a régi, sokszor átjátszott reakciós szócímeket hangoztatja. Ezzel kapcsolatban mesélte az egyik jelölt: Cievarek és Popovics elhatározták, hogy huszonegyezni fognak. Cievarek először egy csomag koszos, agyonjátszott kártyát. — Nem lenne gusztosabb tiszta kártyával játszani, mint ezzel a piszkos pakival? — Új kártyákkal nem játszom — felelte Cievarek —, nem vagyok hazárdör.

Több a soknál

— Mit szól hozzá Kovács úr, hogy Beckei Józsa is résztvevő a Lommuisták által rendezett tüntetésen? — Ugyan, ne mondjal — De bizony! A távol ével tüntetett!

Tanulj tinó...

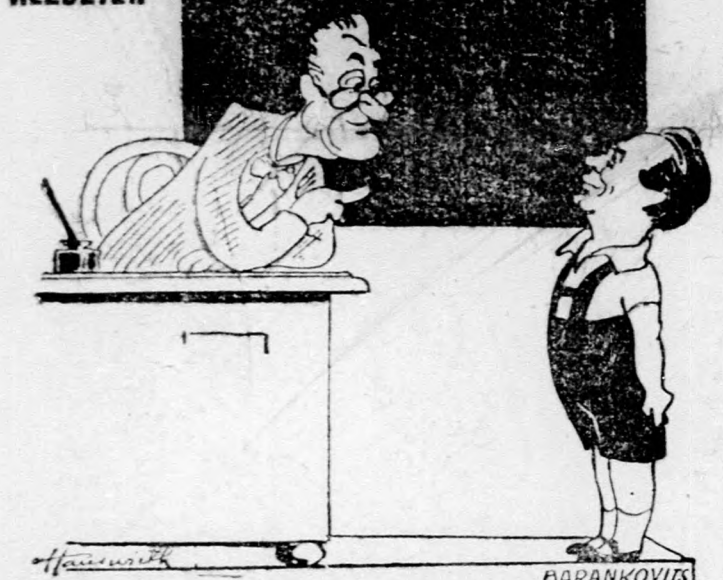
Maresa nemrégiben került fel egy kis tanáról és csak nehezen tudott összebarátkozni az ördögös telefonmasinával. Egy ízben ijedten emelte fel a kagylót a esegő készülékkel és riadtan hallgzott. — Kérem, olt ki beszél? — haggzott a vonal másik végéről. — Itt, kérem, a szobalány. — De milyen szobalány? — A mindenes szobalány. — Azt mondja meg, kérem, hogy milyen lakás? — Két szoba, hall.

Szerelem

— Drágám, nincs az a hatalom a világon, ami szétválaszthatna bennünket!

A TAKÉV KEZDŐTEN

— Fiacskám, meg tudnád mondani, miért kapott a Demokrata Néppárt annyi szavazatot? — Tanulóba, erre nem készültem el.

Rege a csodatitkárról

Mátrai Sándor, Budapest legeredményesebben kártyázó hírlapírója mesélte a következő történetet: A vezérigazgató új személyi titkárát vesz fel, akiről az a hír járja, hogy szédületesen érti a dolgát. Az első napon a vezér megkéri, hogy nézze meg a menetrendben, mikor indul Hajdúdorög felé a gyorsmótoros. A titkár fejből hmondja: — Három óra tizenkettő, Keleti, érkezik tizennégy óra 31 perckor Hajdúdorögre. — Honnan tudja ezt kívülről? — A vezérigazgató úr vállalata érdekelve van a Dörög-i Pléhesüstató KFT-nél, felkészültem tehát a kérdésre. — Érdeklödj meg, hogy áll a Rima a tőzsdén, — adta ki később az utasítást. A titkár fejből azonnal hmondta a kurzust. Magyarazat: tudta, hogy vezérének Rimája van, készült az anyagból. A vezérigazgató boldogan állapította meg, hogy kitűnő embert talált. Jökedve csak félhárom után csökkent. Idegesen vette elő az óráját: — Feleségem félháromra ígérkezett, de még mindig nincs itt. Csak nincsen valami baja?! Mire a titkár fejből így felelt: — Még nincsen, csak huszonhétédiken lesz.

Kamatos kamat

— Mondja, hogy lenne nagyobb a bevétel? — Igazgatóm! Emelni kellene a lábat.

SOKAT AKAR A SZARKA

(Az Operaház környékén estként egy esőkrabla garázdálkodik.)

Megfejtések, nyertesek (35)

MI TÖRTÉNT A MULT HÉTEN? A szovjet hői emlékmű felavatása. — A Torpedó budapesti vendégjátéka. HUXLEY: EZ A HÁZASSÁG! A házasság kötelességeink megduplázása, a jogainknak pedig a felére leszállítása. ASSZONYOK! TIÉTEK A DÖNTŐ SZÓ! Minden elkövetett nőstől és minden elmulasztott hűtelt, asszony munkája volt. * 1-1 Havasi gyopár piperecsomagot nyertek: Árvay Jenőné Budapest, Andrássy-ú. 91. Sehid Mária Epe t. Mátyás-ú. 9. Kozma István Budapest, Újpesti rakpart 8. Fodor Gyuláné Budapest, Reálánoda-ú. 18. Keszeg Kázmér Budapest, Almássy-út 19. 1-1 tábla Manna esokládét nyertek: Szilárd Nándor Budapest, Somogyi Béla-ú. 5. Varga Sándor Budapest, Vándor-ú 13 (Révai nyomda). Szűcs Erzsébet Budapest, Klauzál-ú. 23. Akos István Újpest, Árpád-ú. 38. Csejty Ágostonné Kispeszt, Fő-út 4. 1-1 üveg bort nyertek: Kerész Sándorné Budapest, Rákóczi-ú. 6. Steinberg Gábor Budapest, Felsőerdősor-ú. 12. Quint Etelka Budapest, Andrássy-ú 4. Medvői Istvánné Fajsz (Pest megye), Honvéd-ú. 29. Kelenova Istvánné Kispeszt, Jókai-ú. 40. 1-1 könyvet nyertek: Lestár Anna Komárom, Ország-ú. 9. Schwarz Sándorné Bulassgyarmat, Thüköly-ú. 9. Szabó György Gyöngyös, Kosuth-ú. 19. Stern Lászlóné Pecs, Batin-ú. 5. Prigár Istvánné Pécs, Károlyi-ú. 15. 2-2 mozijegyet nyertek: Várkonyi István Budapest, Nürnberg-ú. 29. Radó Jecó Budapest, Szilágyi-ú. 5. Mészáros Norbert Budapest, Rumbach Sebessy-ú. 12. Kiss Ferenc Budapest, Vioa-ú. 37b. Ullmann Jenő Újpest, Tárnok-ú. 15. * A nyerteseknek átvehető kiadóhivatalunkban, Bu'ap st. V. Dajcsy Zsoltin úy út 34. hétfőnaponként 10-14 óra 15-01. Védlekre postán küldjük el.

— Hogy lehetne innen meglögni?

SZÉP KILÁTÁS

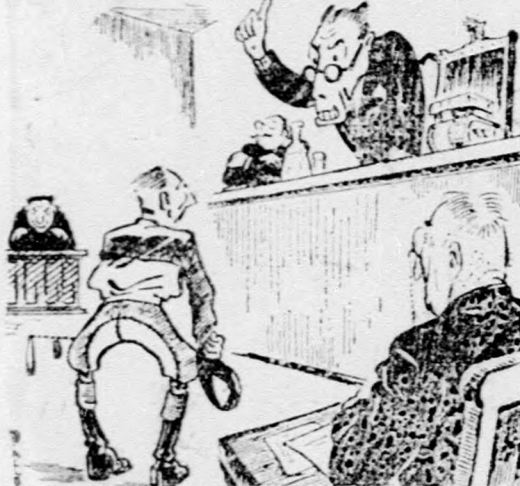
— Eszrevetted, hogy a Micinek is van olyan szép lába, mint a Macának?
— Hogyne! En már régen tudom, hogy a két lány lába között nincs semmi különbség.

Azért ilyen is akad

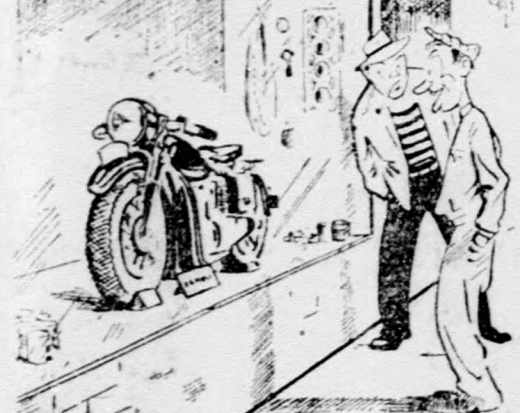
— A „Magyar Nap” részére kérek nyilatkozatot, hogy a hosszú életének a titka a tartózkodás volt-e?
— Igen, állandóan kocsmában és nőknél tartózkodtam.

Csalatlan napok a löversenyen

— Rendkívül szigorú ítéletet hozok. Mától kezdve, hétfőn, szerdán és pénteken zseké úr, nem csalhat!

A technika vívmányai

— Te már ültél motorbiciklin?
— Rajta nem, érte igen.

Az én kutyám nem olyan

— Azonnal menjetek innen, itt nem lesz semmi sem csinálni.

Zsoldos nóták nanyáinkból

(Faludi György fordítása és Pfeifferék előretörése után.)

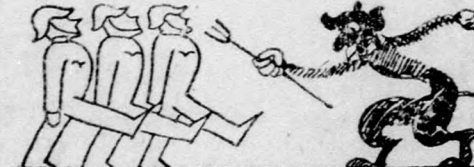
Mink volnánk hát a foltozott irhájú Horthy-zsoldosok, kiknek egészen egyre megy, hogy ez miféle kegyre megy, a játékunk nem babra megy, programunk bódult agyra megy, látiunk puszító lángokat s csendőrszurony közt lányokat, álltunk a náci ég alatt s vártunk a voksa jég alatt, mert mink vagyunk a foltozott irhájú Horthy-zsoldosok.

Létetek zsenge gyermekét, akit a náci kergetett? SS-nek vitték minket is, kaptunk géppisztolyt, inget is, hazacsempészett hadnagynak, igazoltak s most itt vagyunk, újra harcolunk, ó de miért? egyelőre a Pfeifferért, mert mink vagyunk a foltozott irhájú Horthy-zsoldosok.

Megagittáltunk hát megyét megmáztuk Buda hét hegyét, kullasztunk corban, sáron át, voksot gyűjtöttünk nyáron át, ígértünk fűket-fákat is, teheneket, libákat is, övözve a szőlők száz borát, főzve a Sulvk tábort, nem gyakoroltunk gráciát, szidtuk a demokráciát, mert mink vagyunk a foltozott irhájú Horthy-zsoldosok.

Szolgalva Eckhardt Pfeifferét, konkolyt hintettünk szerteszt, beszéltünk vadat, zöldeket, ígértünk grófnak földeket, Budának ismét sok romot, volt csendőröknek pogromot, akadt közben pár jó eset, verekedtünk, ha jól esett, szókkal mérgeztünk kútvizet s azt szolgáltuk, ki megfizet, mert mink vagyunk a foltozott irhájú Horthy-zsoldosok.

S ha egyszer sutba kerülünk s nem parlamentben csücsülünk, mert nem lesz ott már, hej, terünk obsitba küld a Pfeifferünk, ki tudja, hova baktatunk, tán a lolonban lakhatunk, kétségek között égve ott, hogy Pfeifferünk megvéd-e ott, s így érünk oda, hol az út végén így szól majd Belzebüb: gyertek csak, gyertek foltozott irhájú Horthy-zsoldosok!

Fellépti díj

Halmi Imre a tehésges, kedves kómkus, találkozt az utcán Alfonzóval, a közönség és Halmi dédelgetélt kedvencével, Alfonzó felünnöcs elegáns, Halmi megkérdezi:
— Hol szerezted ezt a remek ruhát?
— A Joint-tól kaptam.
— Miért?
— Mert felléptem.
— En is felléptem, de nem kaptam semmit.
— Az lehet. De én erőlyesen léptem fel.

EGYSZERŰ A MAGYARÁZAT

— Nem értem, miért tört ki kormányváság a spanyol köztársasági kormányban.
— Pedig igazán érthető a kormányváság ott, ahol a miniszterelnök Lopis!

Máellenségek

Az elcsézi párok a váltások után sorra küldk az mpáia-nyitákokat a kordicó felé. Egy politikai szakértő ezzel kapcsóiban elmesélte a két falurossza esetét.
— En egy pillanat írt dühbegurulok és akkor mindent röpítőmra zúrok — mesélte az egyik.
Mire a más k rálicittát:
— Az semmi! En olyan lrtelenhatogó vagyok, hogy mire észrevennék, hogy dühbegurultam, már le is estapodok.

Csillagbullás idején

— Mancika, legyen az én tündöklő csillagom!
— Szóval azt akarja, hogy este jöjjen fel és reggel lúnyjon el.

Pártcserek után

— Hallom, drágám, hogy megint férjhez mentél. Ki a legújabb férjed?
— Várj egy pillanatig. Itt van a retikülömben valahol a névjegye.

ROBBANÓ VICC

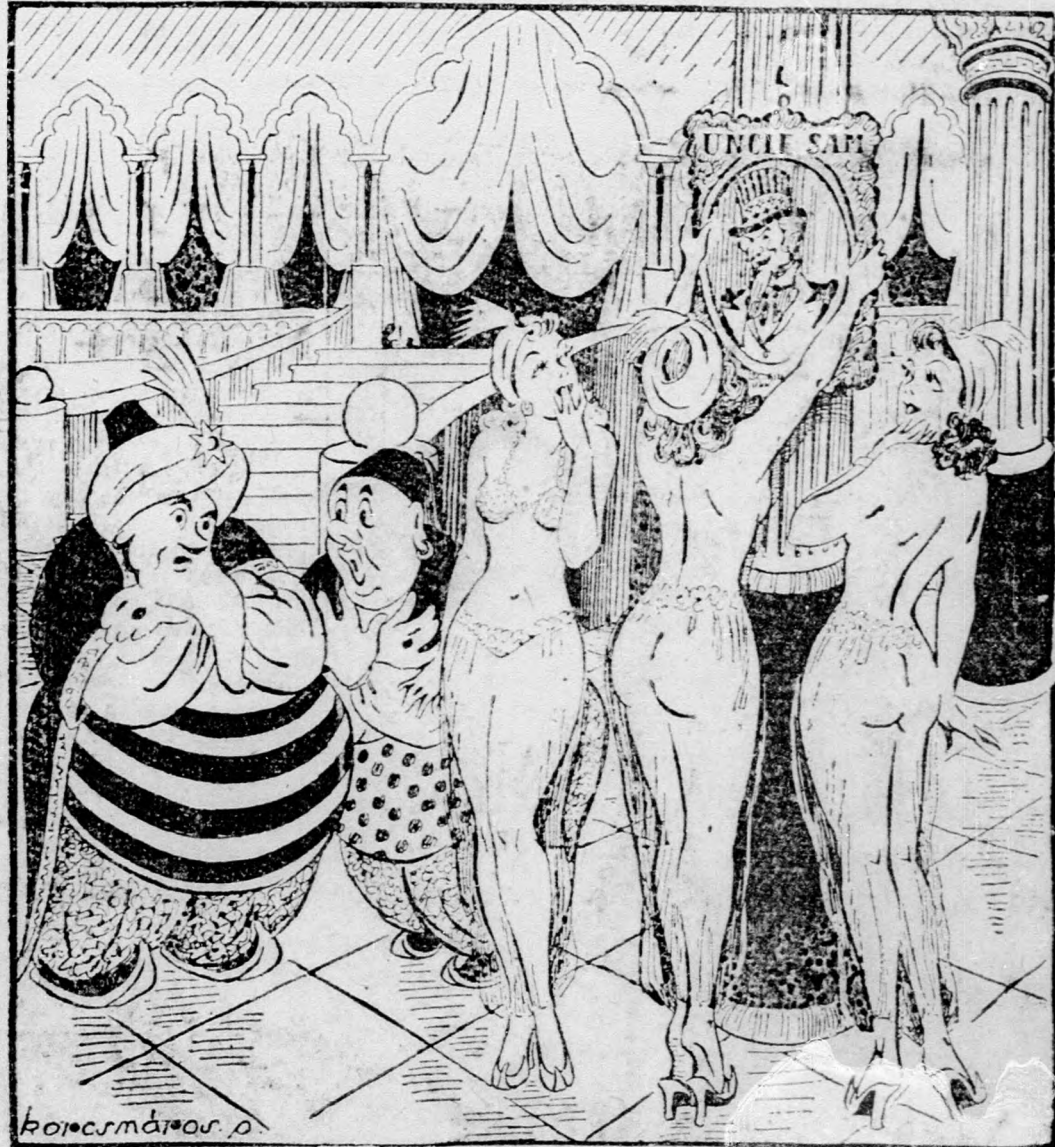
Megindult a vita arról, hogy kit ki mellé tessenek az országgyűlésen. Az ezze kapcsolatos vitát az itt kövelező lörtnet döntötte el.
— A villa előtt ez a magas épület minden kiátás elvez — panaszkodott egy nyaraló.
— Ugyan kérem — intette le a házigazda — ez egy lörprorony és minden pillanában a levegőbe repülhet.

Akkor szüret

— Hol van a Juliska?
— Az előbb a szőlőben szemezett Jóskaival, de most már a présben van.

A BASINAK IS AJÁNLANAK KÜLFÖLDI KÖLCSÖNT

— Fényestekintetű padisah, miért haragszol a hurikrá?
— Mert tudom, hogy szívesen elfogadnák az idegén tökélet.

Plakáthullás idején

Spongya és drótkéfe, kaparó, vakaró.
Rajta, csak rajta, most munkára hát!
Befejeződött a váiaszlás ostroma,
Tisztítsátok meg a házak falát!

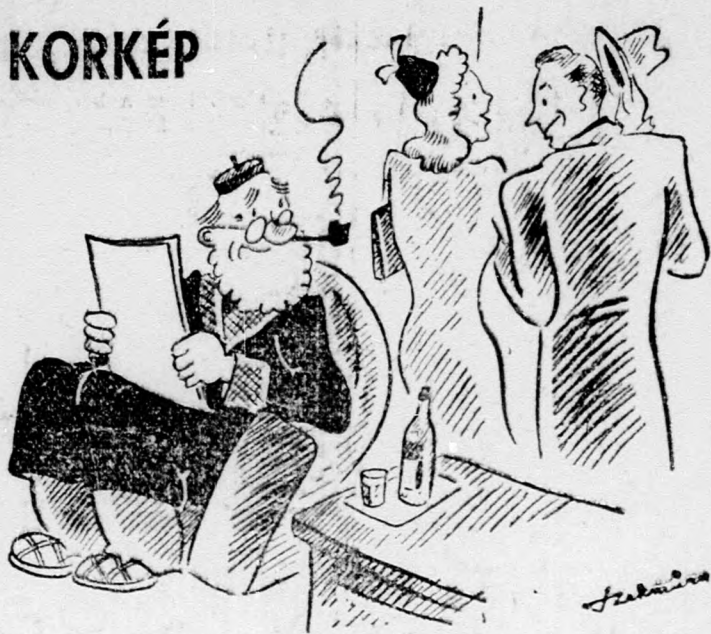
Nincs semmi kímélet! Kormány vagy ellenzék,
Durván most belétek markol a kéz,
Ordító betűk és mosolygó fényképek,
Le lesztek kaparva! Mehetek! Kész!

Egészen mindegy, hogy 7-es vagy 9-es,
Mi volt a jelszó és mi lesz a cél?
Ezernyi ígéret apróra szaggalva
Lehull a porba és viszi a szél!

Egymásba bújva a hulladékgyűjtőben
Kuncogva összeség két pártplakát:
„Bejöttünk!... Férhatjuk tovább a t. Háznak
Jobbsorsot jelentő Baloldalát!”

PÁRTOS JENŐ

KORKÉP

— Igazán meg lennék mindennel elégedve itt nálatok,
csak egy unoka hiányzik a boldogságomhoz.
— Most nem étünk rá, nagypapa, mert színházba kell mennünk.

fészeklakó-lakásadó

Egy embernek nem volt lakása régen...
Egy vacska nem volt, se földön, se égen.
Kiment hát a ligetbe szegény pára
S ott fészket rakott a legelső fára!

De jött a császár és így szólt hozzá csendben:
„Ön fészeklakó? Nincs a dolog rendben...
Ez a legkisebb lakás, amit mérek...
Csak ezerszeres lakásadót kérek!”

Ijedtében, hogy milyen arcot vághat
szegény lakó... elereszti az ágat
Földre pottyant és magát összezúzta...
Szegény ember volt, hát az ág is húzta!...

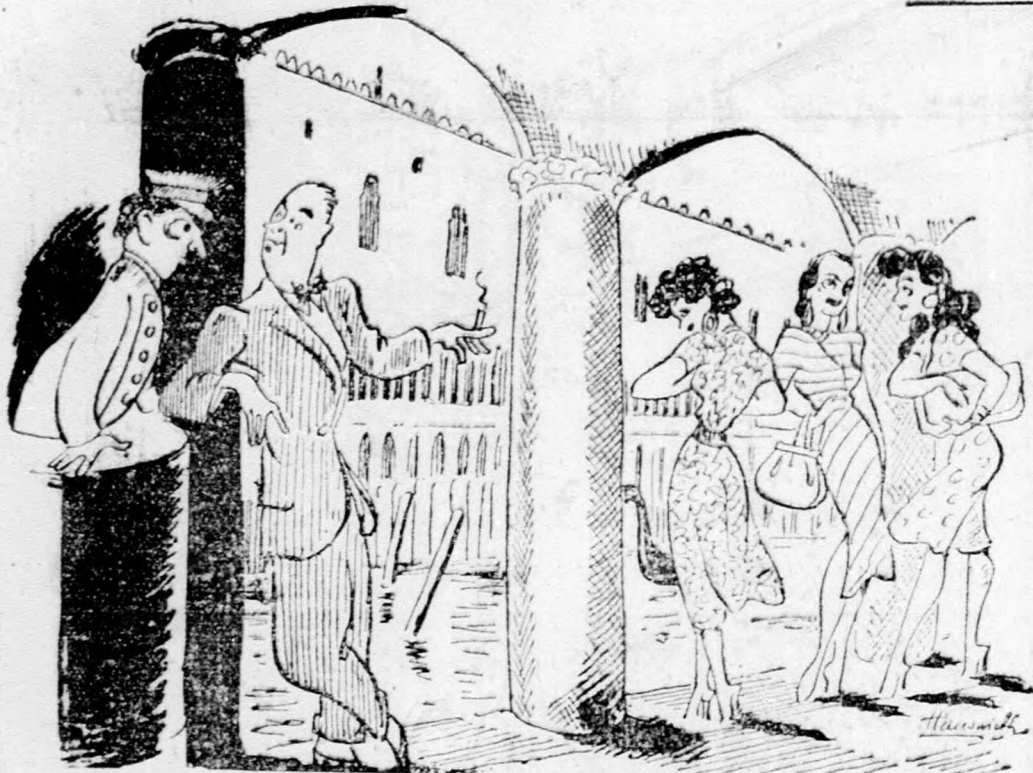
BENEDIKT ILUS

A virágnak megtiltani nem lehet

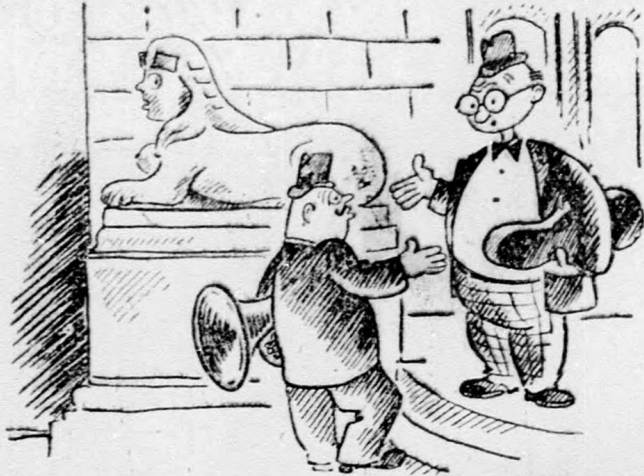
— Fiafalembert, vigyen haza egy kis ibolyát
— Szeptemberben nincs is ibolya.
— Dehogy nincs, én Kis Ibolya vagyok!

Hotel Velence

— Gondolást tetszik parancsolni? — Nekem inkább egy bárkás kellene.

Pótaladár munkában

— Trombitás úr, olvasta a római *Messagero*-ban, hogy Lukács bárót Olaszországban hatalmas botrányok között ki-ütyülték?
— Nem baj, Ortutay majd botrány nélkül befűtül neki.

HA LÓ NINCS...

Az ifjú fró színdarabját elfogadta a Művész-Színház. A nagyreményű szerző nemcsak előleget vett fel, hanem darabja várható jövedelmét minden lehető és lehetetlen helyen adóssággal terhelle meg. Szerzőnk a premievadás izgalmaiban egy új sort sem tudott leírni, holott pénz nélkül nem lehet élni. Napokig tartó töprengés után megváltó ötlete támadt. Berohant a színházba és hallatlan lelkesedéssel adta elő, hogy darabján egy zseniális változtatást akar keresztülvinni.

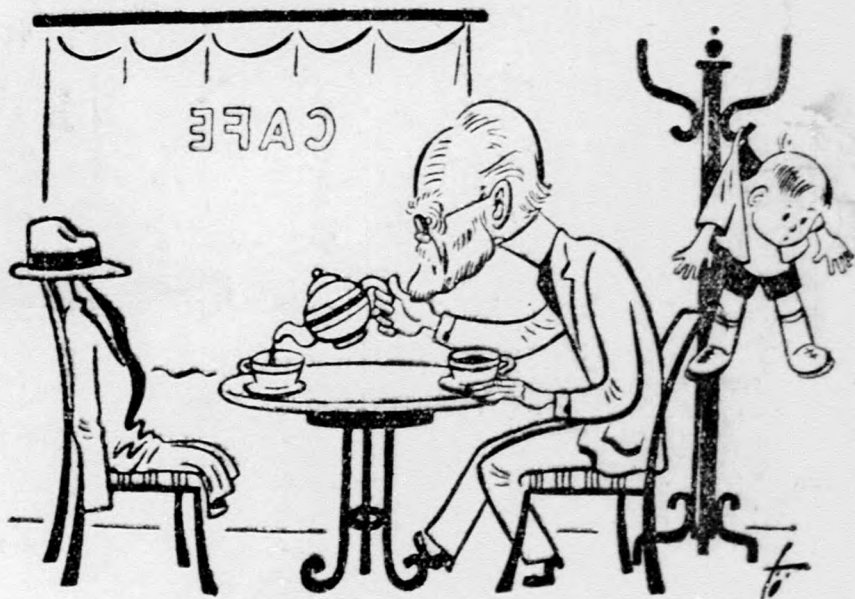
— Hozzá ne nyúljon — mondta Várkonyi Zoltán — az a darab hibátlan.

— Bizza csak rám, igazgató úr — így az ifjú. — A mű alkotója mindenkinél jobban ért a munkájához. Túllát rajta és tudja, hogyan kell még jobba tenni.
Az érv hatott, Várkonyi tudomásul vette:
— Maga tudja, mit csinál.
— Persze, hogy tudom — tüzelte az ifjú író. — De bevallom, az írógépem *naptaliban* van, kérek kölcsön egy írógépelt.
Várkonyi tehetetlen kézmozdulattal válaszolt:
— Sajnos, nem adhatok, mert csak két írógépünk van és azokon állandóan dolgozunk.

A halhatatlanságra jelölt szerző egy darabig még megpróbálta rávenni Várkonyit, hogy adjon kölcsön egy írógépelt, majd miután belátta, hogy kísérletezése reménytelen, letörtén kifelé indult. Már az ajtót is kinyitotta, az egyik lábával ki is lépett, mikor a küszöbről visszafordult és fanyarosan ezt kérdezte:
— Fényképezőgép sincs?

NYIRI TIBOR

SZÓRAKOZOTT PROFESSZOR

Nyári szerelem

— Aztán nagystílusú ember az udvarlód?
— Oh, annyira még nem jutottunk.

HAJÓTÖRÖTTEK

— Ehen fogunk itt veszni.
— Ne búsújon, van nálam pénz bőven.

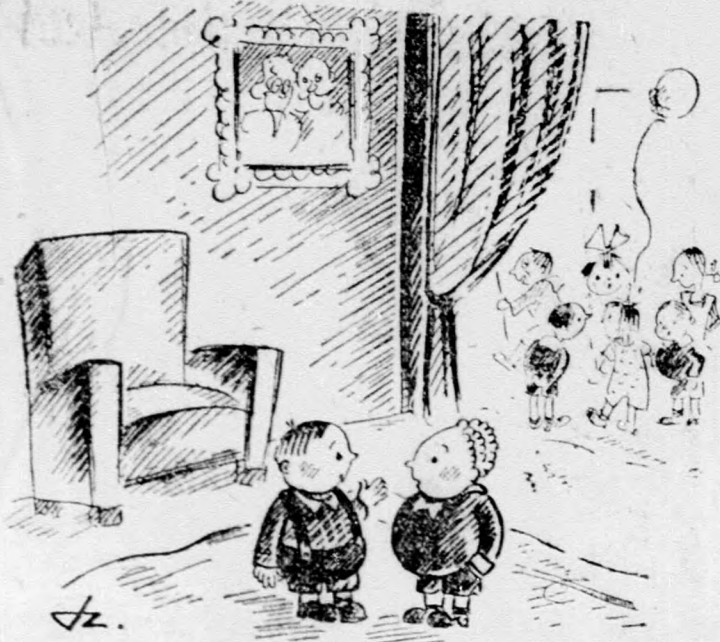
!Növekszik a PFEIFFER párt!

Ötven háborús bűnöst adnak ki

1945. UJSÁG

Meg ez évben hazaszállítják az angol-amerikai csapatok zónájuk bűnösöket.

NÉVNAP

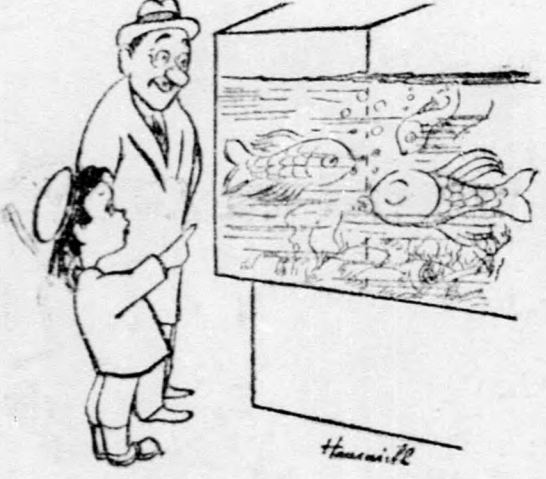

Már ide sem érdemes jönni, a társaság évről-évre unalmasabb.

Tegnap ünnepeltem a huszonhatodik születésnapomat. Legfőbb ideje volt már!...

A kis kíváncsi

Apuka, miért nem beszélnek a halak? Te kis csacsi! Akkor a szájukba menne a víz!

Regi szép írók...

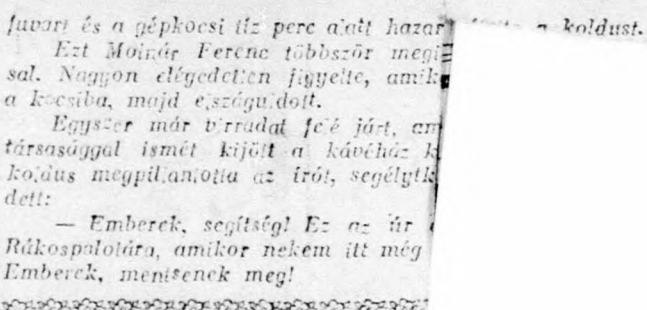
NEM ODA BUDA

Havas tél volt. Embermagasságú hókepcék sorakoztak az úttest szélén, az út jegesre fagyott. Életveszélyes volt az utcára kimenni. Molnár Ferenc hajnalig kártyázott a Fészek Clubban, aztán elindult hazafelé. Gondolta, kerít majd valami alkalmas utat, autót vagy konfliktust és az majd hazaviszi Budára, a Zsigmond-utca felé. Akkoriban még kevés autó járt, egyik sem volt hajlandó átmenni. De a kocsiok is vonakodtak. Végül Molnár Ferenc a Lizi Ferenc-terti standon talált egy árva konfliktust. Bizalomgerjesztő öreg bácsi ült a bakon. Gondolta az író, hogy szép szóval rábíri az öreg magyart a fuvarra.

Nyájasan megszólította: — Bácsikám, átjönné velem Budára? — Az öreg vállat vont. — Szívesen. Elmennék én az úrral, de ki vigyáz addig itt a kocsira?

JÓ EMBER

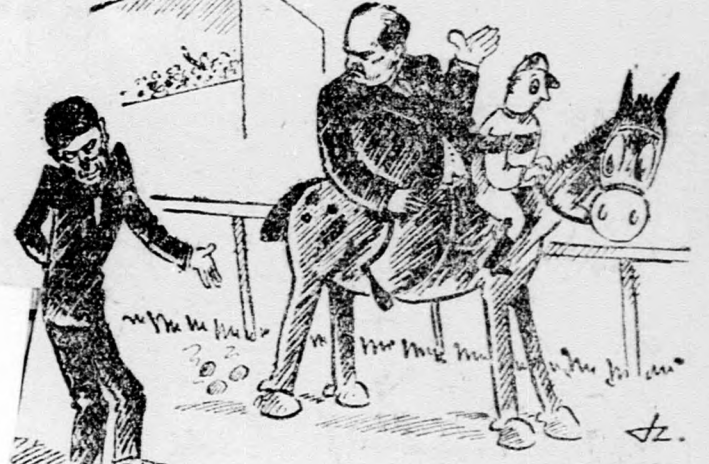
Ez a történet is Molnár Ferenc bohém ifjúságából való. Ejjel, amikor kijött a New-York kávéházból, a kapu előtt megpillentett egy szegény nyomorékot. A szerencsétlen keserves hangon kántálta: — Rákospalotán lakom, nincs átköztetem, szánjanak meg. Szerencsétlen ember vagyok. Molnár megszajnálta a boldogtalan embert, odaintett egy taxit. — Vigye haza ezt a szegény embert Rákospalotára. A kocsis beült a kocsiába, megmondta, hogy Rákospalotán milyen utcában lakik. Molnár előre kifizette a fuvarát és a gépkocsi tíz perc alatt hazahozta a koldust. Ezt Molnár Ferenc többször megismételte. Nagyon elgeddelt a joggal, amikor a kocsiába, majd eszégtudott. Egyszer már vörösdal felé járt, amikor társasággal ismét kijött a kávéházba. A kocsis megpillantotta az író, segítségkért: — Emberek, segítség! Ez az úr Rákospalotára, amikor nekem írt még Emberek, menjenek meg!

Kollektív teherviselés

Hölgyeim, nem vagyok terhükre? — De igen. — Akkor jó, hogy ketten vannak, legalább megoszt-hatják a terhet.

Megőrült, Sajókám, megőrült! Együtt tovább a szokóval? — Nézze Haasek, megakartam végre tudni, hogy miért jön be a lovam mindig utolsóként...

Merengés

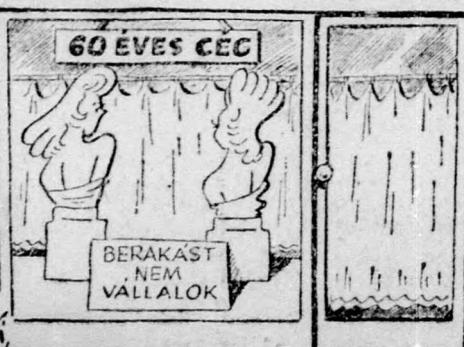
Boldog idők, amikor még ezen a pallón karongfogva mentünk keresztül!

Mars! Csillag!

Emlékszel szívecském, mikor megismertél én voltam számedra a legszebb csillag? — Törődj bele Arankám! Most már csak egy régi test vagy. — Kép szöveg nélkül —

Női fedrászat

60 ÉVES CEC BERAKAST NEM VÁLLALOK

Nappal rendházba Éjjel Plantázásba

MUNKÁRA FEL!

Mondja főpallér úr, miért pingálta ezt ide? — Hogy a munkának jobban nekifeküdjötek.

KIRÁLYHEGYI PÁL:

HULLÁMZÓ VÉLEMÉNYEK a szerelmi szarolóról

Különböző véleményeket gyűjtöttünk itt össze. Szemzöröl, aki szerelmet szarolt nőkkel, azzal az ígérettel, hogy szívesen csinál belőlük. — Aljas gazembernek és piszkos disznónak is tartom ezt a Szemzört, mert jelentkezem nála és nem akarta aláírni a szerződésemet, annak ellenére, hogy kijelenttem, szívesen alávetem magam a szerződés bármely pontjának a cél érdekében. Tudom jól, hogy befektetés nélkül nincs üzlet. Szemzör elutasított. Dühösen elrohantam ettől a csirkefogótól. Harminc éve vagyok felnőtt lány, de ilyen disznóságról még nem hallottam. Zdruha Leokádia Pósta-utca 7. I. 2. Tessék kétszer kopogni.

„En is jelentkeztem a hirdetésre, de amikor láttam, hogy Szemzör csak a nővérem akarta felvenni, mindjárt átláttam a szitán. Engem nem tudott félrevezetni ez a gazember. Tudom jól, hogy Jóbna, aki valójában szingizgató, sohasem jutna eszébe, emelni a nivót. Kuria Vica színiadventek.”

Hellottam, hogy hogy férjhiány van, így hát nem gondoltam semmi rosszra, amikor e mentem Szemzörhöz, hogy megtanítson járni. Nőia azonban mindig nőhiány volt. Ezen összevesszünk. Felposztáltam, mire megnézte és eált a további oktatásról. Ajas fedrának tartom. Dongó Ilonka.

„Már régóta keresünk ilyen embereket, mint Szemzör. Itt nálunk nagyon rendszeresen veselkedik. Eddig még senkit nem akart kiképezni. Szívesen nyugodtan ül. Erre nálunk Lőven lesz alkalma. ALLAMBRENDŐRSÉG.”

Veszít vagy nyerit?

— Ez a Gogyerék falyton nyír a kártyán, az ügyelő pedig a felereműt is ott hagyja. — Hja, öregem, a kancákat nem ő keveri.

EGYELMÁRAHAT KÉPVISELŐ KESZERVET

Hát már ide sem tudok bejutni?

Sadó... sa régen... n, se égen. pára fára! ... hozza esendben... g rendben... érek... rek! ... vághat ágat zezúzta... g is húzta!... ENEDIKT ILUS

ZOR... f

f

TEK... az bőven.

Fasiszta röpiratokat gyártott és terjesztett egy Pfeifferista barátom. Eljött a tavasz, hűtőszelvény...

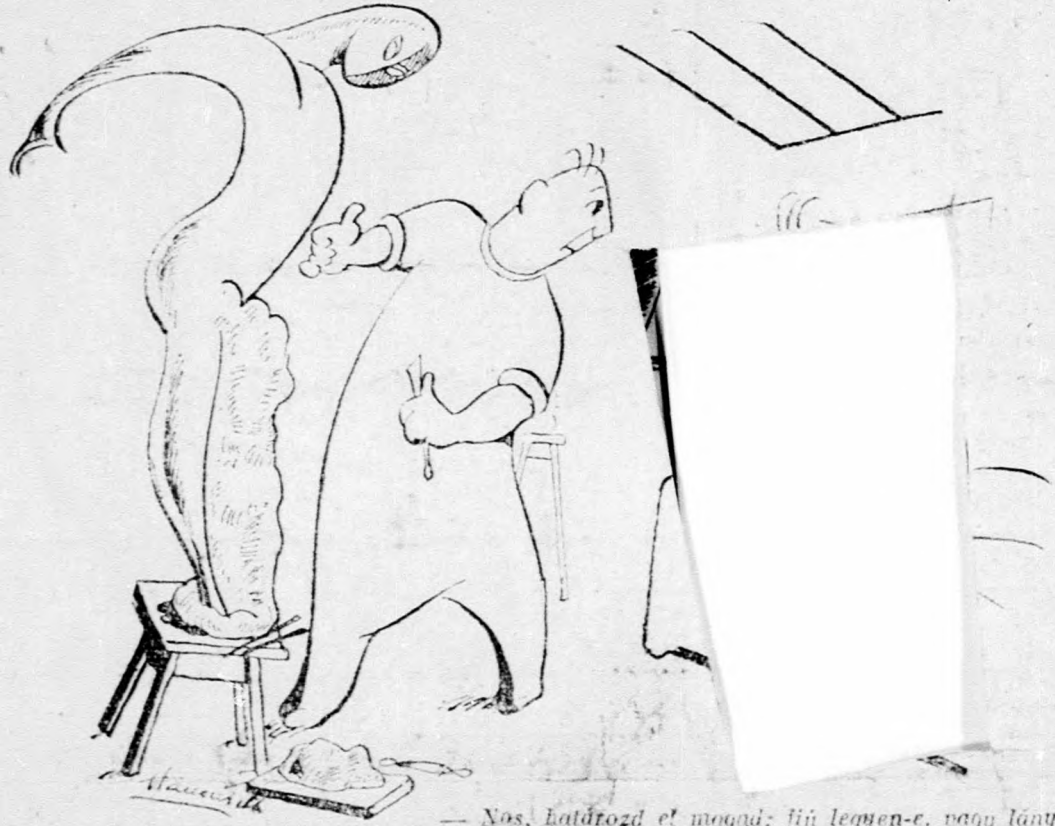
Egy röpcédula margójára

A gyűlölet súgta a szavakat, s a kézre, amely írta, vér tapadt... Pimasz léhűtők, semmire se jók, úri bitangok, hazaárulók, agyafurt, népnéző fiskálisok kik nem akarják tudni, mi a jog — ökölnak és terjesztének tovább, a lelket-fertőző röpcédulát... Mondjátok hűf, hogy képzeltek el? nem dől még el vajjon a régi per? Szeretnétek tán újra kezdeni, az inget újra zöldre festeni, parasztnak megint cocit mondani, vért, verejtéket, könnyet ontani?!

Ránkülödni hajtsárt, hóhért, kopót? és felállítani a Gestapót?! Azt gondoltátok, hogy lehet megint uraskodni a kedvetek szerint, a csizmaszárát veregetni csak és dözsölni és verekedni csak, elterpedni nagy lakomák után, kutyát úszítani a zsidók után s csendő kezére adni a «prólit»... Mondjátok csak: hogy, gondoltátok itt? Vigyázzatok uracsok, főigyük, röpcédulátok vihar tépi szét, vihar, mely bennetek is elsodor — vigyázzatok, rárok kerül a sor!

BARÁT ENDRE

Az utolsó simítások előtt

— Nos, halátozd el mondd: fiú legyen-e, vagy lány.

D. P.

Szánalmasan állóztál férfi... Mint anyai milió — mondiam sajnálkozva. — Miért vesztetted el az állam-polgárságodat? — Nem vesztetted el. — Akkor miért vagy hontalan. — Nagytakarítás van nálunk. — Ránéztem a szerencsétlen emberre. Nyakkendő nem viselt, fekete zakóhoz fehér vászonnadrágot állított. — Reggel öt órakor kihúzták az utolsó pörvint a fejem alól és zord takarítónők nekifogtak a lakás evakuálásának. Nem találtam meg a holmimat, azért vagyok így öltözve. A szekrényt az úgy látszó gyümölcstűt, az ágyat viszont felvittek a mosókonyhába. — És most mi a terved? — Bolgongok a nagy világban, mint szegény hontalan. Olvasom, hogy a hontalanságnak Gensben van a központja. Onnan szeretnék útlevelet kérni, hogy pár hónapra disszidáljak. — Mikor fogsz visszajárni? — Tavasszal? Isten ártson! Hiszen akkor kezdődik a tavaszi nagytakarítás, amely egyenes folytatása az őszinek... — Kivándorlási tervekkel foglalkozol? — Söhajtott. — Kimeggek Dél-Amerikába. Mint halom, sokan oda-sodródtak azok közül, akiket az európai nagytakarítás kisöpört...

STELLA ADORJAN

Suli Juli irkájából

Egyes új képviselőkkel külön-böcxő pártokba, külön-böcxő szárnyaival próbálkossanak. A vége majd az lesz, hogy mindenkiconan repülnek. A János bácsi, aki mindig szegény gyerekeknek iskolába kel járni, egy varázsló: szám-örvi a bankkönyvekből a régi szellem. A Dánffy néni azed monda vilamoson, hogy majd ismét nyírni fogja férjével együtt a zember ekés. A Sára néni kijelentése, hogy mire ere a nyírásra sor kerül, a Dánffy néniék hosszú szak-ála lesz.

Családi képtár

— Ez itt a feleségem, a másik a kisfiam. A nagyon hat-
híg dolgoztam, azután lassan a kicsi is elkészült.

Kisasszonyors

— Lidike, maga olyan, mint egy elhagyott mezei virágszál.
— Oh, de kedves, és miért épp egy elhagyott mezei virágszál?
— Mert az elhervad anélkül, hogy látta volna valaki a nyílását.

Nem jó

az embernek egyedül lenni

Szederkényit elhagyta a felesége. Néhány nappal az asszony látogatása után egy barátja megkérdezte: — Mondd, kérlek, nagyon bánt az, hogy megszoktál a feleséged? — De még mennyire — hangzott a különös válasz —, egy hétig az ágyat nyomtam.

Jányról mesélik

A második hadsereg gyilkosa tisztos távolságban a fronttól, olyan helyen várta be visszazönglő csapatait, ahol már nyugodtan hősködhetett. Ámadásiól nem kellett tartani. Egy alkalommal egy honvéd megkérdezte tőle: — Hol vagyunk, ezredes úr? — Vezérezredes vagyok — forradt a kérdezőre. — Nahát — mondta a honvéd — már ilyen messze futottam.

JÓ FOGÁS VOLT

(Barátnője lakásán fogtak el a sikkszózó Budai Goldberget.) — Eva nagyon kétségbe van esve. — Miért? — Mert Godberger Mikit rajtakapták.

Mi történt a múlt héten?

- VIZSZÁRCS:
1. BELPOLITIKAI ESEMÉNY
 10. Bolgár fejedelem, Árpád legyőzte
 11. Idegen női név
 12. Közlekedési vonalak
 13. Kis... (gyermek)
 14. Kellő időben
 16. Híres börtörtető vidékünk
 17. Pálfi Dénes
 18. Egész termék
 20. Üres kút (l)
 21. Gázlómadár
 22. Rövidítés aláírások után
 24. Kétszer költ
 26. Vizi Tibor
 27. Délvidéki folyó
 29. Megjészt
 31. Románia miniszterelnöke
 32. Hagy Beigrád mellett
 33. Igen — mondja Mr. Smith
 34. Edény
 35. A táncos-tea ideje
 38. Olasz folyó
 40. Csillagászati pont
 41. Dínom.....
 42. Mutatózó
 43. A Balatonban is vannak
 45. Románia exportcikke
 46. Összedő szócseka
 47. Meör Henrik
 49. Klór és hidrogén vegyülete
 51. Juttat
 52. Világkorszakok
 54. Tartotta valaha
 56. A távolibbak
 57. Nem csak be
 58. Indítórész
 60. Győzelmi felkiáltás

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10					11			
12							13	
14				15		16		
17				18		19		20
22	23		24			25		26
27		28				29		30
31								
33								34
35				36	37		38	39
40								
42			43		44			45
					46			
47	48		49			50		51
52		53				54		55
56								57
58				59		60		

Függőleges:

1. ÚJABB NAGY SPORTDIADAL
2. Negatív elektród
3. Malacporták
4. Pestkörmeyki patak
5. Szomszédos betűk
6. Nagy Sándor
7. Tibeti szarvasmarhák
8. Elhunyt orosz futurista költő
9. A helyére tesz
15. Olasz kikötőváros
16. Idegen női név
19. Nyílás a jégen
23. Beramáz
24. Török főveg
25. Kikötő
26. Arad megyei nagy község
28. Vármegye
30. Külföldi újság
36. Verskellék
37. Anyagparányok
38. Sorba átvujt
39. Erdély ökori lakója
44. Kémsel
48. Közvetlen mellé
49. Melyik a legrovidebb közülük?
50. Elvesztő látását
51. Kijáratlan a menedat
53. Francia szín
55. Nevetni — franciául
59. Kicsinyítórág
60. Héjlam vegyeje

Tanársz kérem

- Mikor indult az első magyarországi vonat?
- Mi egy emberöltő?
- Mi volt Prometheus mitológiai szerepe?
- Ki mondta azt, hogy: „Az akarót vezeti, az akarat nélkülit vonszolja a sors”?
- Milyen idők a legrégibb frott emlékek?
- Mi a draszt eredeti jelentése?
- Minek a rövidítése a MIOT?
- Kik voltak Magyarország őslakói?
- Mikor voltak az első színelőadások Görögországban?
- Ki volt a hitleri Németország külügyminisztere?
- Mi a BAVAG?
- Ki az „Iphigénia Aulisban” c. opera szerzője?
- Mi a bandázs?
- Hogy hívják Molière „Fősvény”-ének főhősét?
- Ki mondta a színhősöknek, hogy „Itt van Rhodos, itt ugorj”?

MEGJELENTÉS
1. 1846-ban, 2. 1825-48-ig, 3. 0
harta le a legrégibb frott emlékek?
4. 1846-ban, 5. 1825-48-ig, 6. 0
harta le a legrégibb frott emlékek?
7. 1846-ban, 8. 1825-48-ig, 9. 0
harta le a legrégibb frott emlékek?
10. 1846-ban, 11. 1825-48-ig, 12. 0
harta le a legrégibb frott emlékek?

KOCAVADÁSZATON

— Nem értem, mi van ezzel a nyúllal?
— Talán nem hallotta a lövést.

Praktikus tanács

— Mondja, kalauz úr, mit lehetne tenni, hogy egyedül maradjak a fülkében?
— Csak tessék minden állomáson kinézni az ablakon.

SZERKESZTŐVÁLSÁG

— Rémes, hogy milyen antimilitarista szellem van a Hirlapnál!
— Hogyhoggy?
— Nem akarnak többé katonát látni!

— Mondja, gazduram, miért ültették ezt a manikűrös kisasszonyt a Péter mellé?
— Hogy legyen valaki, aki állandóan a körmére néz.

Hogy született a Pfeiffer-párt?

Egy pesti vendéglőbe beült egy néger és k fogástalan magyarsággal rendel. A szomszéd asztalán ülő kíváncsi úr megkérdi:
— Mondja, kedves barátom, maga afrikai?
— Nem, én pesti vagyok! — feleli haláloszótlan az idegen, majd amikor szomszédja csodákozását látja, hozzáteszi:
— A dolog úgy történt, hogy születtem Casablancában voltak nászúton. Anyám egyszer egyedül ment be a hotelbe, egy néger utána, megszurította a kezét, letérdelt eléje és szerelmet vallott nekem.
— Na és? — Erre látta az asztal szomszéd.
— Egyéb nem történt, mert a személyzet kidobta a tolatkodót.
Ezután a néger elfogyasztotta ebédjét és indulni készült, amikor a kíváncsi úr ismét fejé fordult:
— Ne haragudjon, uram, hogy úrra zavarom, de legyen kedves anyukáját még egyszer megkérdezni.

NYARALÁS UTÁN

NOTÓRIUS POTYÁZÓ

— Uram, ebben a hónapban ez már a második ízé, amibe beleüdügya az orrát.

Óh, miért oly későn...?

— Mondja Csengődy úr, nem tudja miért szünetelt meg az Elhagyott Javak Kormánybiztosságát és a Zsirihivatalt?
— Hogy ezután senki se zsirosodhassék az elhagyott javakból.

A TAKARÉKKÖNYV

Írta: BALINT LAJOS

Sáfrán Olívia, a pozsonyi színház naivája volt. Naivitásának a színpadon kevés bizonyítékai adta — az életben többször. Együgyű volt, mint a mezei virág, de egy és más dologban fölültebb rafinált is. Egyénisége e kettős mivoltának bizonyítéka ez a hitelesnél is hitelesebb történet.
Olíviának a pozsonyi színház környékén több évvel ezelőtt. Mú három hónapja boldogult a város, de többrendű udvarlói közül egyik sem díszkedhetett kézzelfogható eredménnyel. Még Harsai Kázmér úr sem, aki likőrgyáros volt és városi potentát. Eddig még ő sem. És senki más. De Harsai úr továbbra is megragadta minden kínálkozó alkalomát — mivel egyéb megragadnivalója nem volt

— Nézze, Olívia — mondta egy este a folyosón — nekem most három napig Wienben van dolgom — magának viszont három napig semmi dolga nincs a színháznál. Jöjjön velem —

és ajánlatokkal halmozta el Olíviát. Egy-egy ajánlatokkal, minden háttér nélkül. Ennek következtében tisztességes ajánlatok voltak, — mert míg anyagi háttérük sem volt. A legújabb ajánlata például így szólt:
Harsai három napot mondott. Nem bizonyos, hogy ennek az ajánlatnak bármiféle köze lett volna a naphoz. Maga Sáfrán Olívia is tisztában volt ezzel. Együgyűségében, a naivák mosolyának közismereti szüzi ártatlanságával nézett Harsai úrra és így szólt:
— Nézze, kedves Kázmér — legyünk egyszer tisztában egymással és a dolgokkal. Én halandó vagyok magával töltött három napot Wienben, a napokat teljes huszonöt órába számítva, ha mielőtt elindulunk, maga átnyújt nekem egy tízezer pengőről szóló takarékkönyvet.
Mert akkor még pengőben számítottak és Sáfrán Olívia tisztán naivitásában szintén pengőben számított.
Harsai úr egy pillanatig megdöbbenően hápogott, aztán egy pillanatig gondolkodott, s a harmadik pillanatban — ó, szerelmem! — kimondta a boldogító igent.
Valóban, mikor a pályaudvarra találkoztak, utána azonnal előkezdte a beszélgetést a zsebébe nyúlt és átadott neki — átnyújtott Olíviának egy, a „Felvidéki Takarékek” névtű Szövetkezet”-re szóló ta-

te néhány frissben rendelt töltött kizárásával.
Semmiség az egész — mondotta Olívia — és holmi diszkrét ruhadarabok alól kivette a takarékkönyvet. Aztán elindult, hogy megkeresse a „Felvidéki Takarékek” mint Szövetkezet”-et. Hosszas keresés után a bankot ugyan nem találta meg, de talált valakit, aki felvilágosította.
— Hissz ez a takarékmár húsz év előtt felszámolt és megszűnt.
Sáfrán Olívia tisztán naivitásában ügyvédhez rohant. Az ügyvédnél aztán egy másik felvilágosítást kapott:
— Sajnos, művésznő, ezt az ügyet nem vállalhatom. A törvény tudnivalik az ilyenféle ügyeket nem vállal. Az a véleménye, hogy nem egészen erkölcsösök. Sőt!
— Nahát, ez hallatlan, — hebegett felháborodottan Olívia. S nyilván, mert más megfelelőbb meghatározás nem jutott eszébe, még hozzátette — ez a törvény — erkölcstelen.
Sáfrán Olívia már nyilván régebben anyaszínésznő volt. De a törvényről való véleménye aligha változott. S valószínűleg ma is őrzi még egykori naivitásának ezt a sokat ízelt és semmit se beváltó emléket.

